

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/50/2016
Identifikačné číslo spisu:	5115010105
Dátum vydania rozhodnutia:	08.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5115010105.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 8. februára 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Z. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 2. júna 2015, sp. zn. 1To/64/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. X. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 30. apríla 2015, č.k. 29T/5/2015-343, bol obvinený Z. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe že,

dňa 30.09.2014 v bližšie nezistenom čase, pred 03.10 hod., vošiel do objektu hromadných garáží nachádzajúcich sa na ul. Saleziánskej 2, v meste Žilina, okres Žilina, kde na prvom poschodí pomocou svorníkových klieští prestrihol závoru visiaceho zámku na dverách garáže č. XXX, dvere otvoril, vošiel dnu s úmyslom odcudziť tam nachádzajúce sa veci, ktorej vlastníkom je Ing. C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., ul. M. XXXX/X, následne tým istým spôsobom otvoril dvere na garáži č. XXX, vošiel dnu s úmyslom odcudziť tam nachádzajúce sa veci, ktorej vlastníkom je Ing. H. R., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom C. č. XXXX/X, F. a na treťom poschodí na garáži č. XXX, patriacej S. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom ul. H. č. XXXX/XX, F., pri tom ako ich prekonával, bol započutý a spozorovaný nočným vrátnikom objektu, ktorý privolať hliadku polície, ktorá ho v objekte zadržala.

Za to bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obvinenému Z. X. uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- svorníkové kliešte o dĺžke 48 cm s nápisom „VRCPRO“;
- baterku sivej farby s dĺžkou 20,5 cm s nápisom „EMOS“;
- ďalekohľad čierno-zelenej farby nezistenej značky;
- flísovú kuklu čiernej farby;
- kliešte s červenými rukoväťami s dĺžkou 31 cm;
- 2x skrutkovačov s rukoväťou z plastu a gumy sivo-oranžovej farby s dĺžkou 32 cm;
- 2 ks železných sekáčov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených: Ing. C. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom F., ul. M. XXXX/X, Ing. H. R., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom F., ul. C. č. XXX/X, odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti vyššie citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal obvinený Z. X. odvolanie do výroku o treste a vine a zároveň podal odvolanie aj poškodený Ing. H. R., o ktorých rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom z 2. júna 2015 tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolania obvineného Z. X. a poškodeného Ing. H. R. zamietol ako nedôvodné.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote dovolanie, prostredníctvom svojej obhajkyne, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko obvinený sa domnieva, že napádané rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, lebo z vykonaného dokazovania nevyplýva žiadnym spôsobom to, že by sa obvinený dopustil pokusu krádeže. Dôvodil tým, že v konaní pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, že náradia, ktoré sa nachádzalo vo vaku, nebolo použité na spáchanie trestnej činnosti, ani nebolo preukázané, že by bol obvinený zámky poškodil, resp. že sa o to pokúsil. Podľa názoru obvineného, z výpovede svedka U. I. a znaleckých posudkov KEÚ PZ nevyplýva, že by sa obvinený dopustil prečinu krádeže v štádiu pokusu, resp. tento nevidel, že by obvinený prekonával nejakú prekážku, ktorej prekonanie by smerovala k dokonaniu nejakej trestnej činnosti. Obvinený ďalej uviedol, že v inkriminovanom čase dokonca búchal na dvere vrátne, avšak nikto mu neotváral. Nemal preto žiadny dôvod zatajovať svoju prítomnosť v tomto objekte. Vo vzťahu k znaleckým posudkom, ktoré preukazujú skutočnosť, že na nástrojoch, ktorými mala byť obvineným spáchaná trestná činnosť, sa našli jeho biologické stopy, obvinený opakovane poznamenal, že ruksak s týmito nástrojmi vzal do rúk pri obhliadke automobilu - valníka, ktorý sa nachádzal na jeho korbe, ale žiadnym spôsobom ním nespáchal trestnú činnosť. Je preto taktiež otázne, či biologické stopy obvineného nepochádzali iba z jednorazového dotyku s týmto náradím.

Obvinený poukázal na to, že už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/100/2013, právoplatným dňa 24.04.2014, na trest odňatia slobody troch rokov so skúšobnou dobou na dva roky. Vzhľadom na právoplatné odsúdenie prvostupňovým rozhodnutím napadnutým týmto odvolaním, bolo Okresným súdom Považská Bystrica uznesením, č.k. 2T/100/2013 - 155, rozhodnuté o tom, že sa obvinený v tomto konaní neosvedčil a že si vykonáva trest odňatia slobody v rozsahu 3 rokov. Predmetné uznesenie bolo napadnuté sťažnosťou. Obvinený je toho názoru, že v dôsledku vydaných rozhodnutí hrozí obvinenému trojročný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, a preto je dôležité posúdiť správnosť týchto rozhodnutí v dovolacom konaní. Má za to, že uloženie takéhoto trestu by bolo pre obvineného ako mladého človeka maximálne nepriaznivé. Bol si vedomý, že v skúšobnej dobe sa nemôže dopustiť žiadnej trestnej činnosti, a preto sa o ňu ani nepokúsil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 29 T/5/2015-343, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1 To/64/2015-385, a vec prikázal okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina podaním z 10. februára 2016, v ktorom uviedol, že vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že obvinený spáchal skutok,

za ktorý bol právoplatne odsúdený, pričom predmetný skutok bol správne právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený zákonný trest vo výmere 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. V tejto súvislosti konštatoval, že po vykonaní hlavného pojednávania sa dôkazná situácia oproti dôkaznej situácii, ktorá bola pri podávaní obžaloby podstatne nezmenila, avšak došlo k zmene právnej kvalifikácii skutku z dokonaného trestného činu krádeže na pokus trestného činu krádeže. Podľa názoru prokurátora, hodnotenie dôkazov vykonaných v priebehu vyšetrovania je zrejmé z odôvodnenia podanej obžaloby, pričom vo vzťahu k výroku o vine je hodnotenie dôkazov podrobne uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Uviedol, že napriek namietaným dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, nie sú v dovolaní uvedené také nové skutočnosti, ktoré neboli uvádzané obhajobou v minulosti, ktoré by viedli k tomu že napadnuté rozhodnutie súdov by mali byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Na záver uviedol, že obvinený sa nestotožňuje s rozhodnutiami súdov a v podstate namieta spôsob hodnotenia dôkazov súdom. Podľa názoru prokurátora, súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté obhajobou a trest, ktorý bol obvinenému uložený bol zákonný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného Z. X. zamietol z dôvodu podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril poškodený Ing. C. Q. podaním z 9. mája 2016, k obsahu ktorého nemal bližšie špecifikované pripomienky.

Poškodený Ing. H. R. sa taktiež vyjadril k dovolaniu obvineného podaním z 9. mája 2016, v ktorom uviedol že výhrady ním uvádzané sa zakladajú na pravde, a preto súhlasí s jeho oslobodením. Je toho názoru že v procese vyšetrovania došlo k mnohým pochybeniam, najmä vo vzťahu k zabezpečeniu stôp. Ďalej uviedol, že polícia ho neinformovala o tom, že mu vykradli garáž. Podľa jeho názoru, v garáži bol vtedy odložený vylomený zámok, na ktorom museli byť určite biologické stopy. Domnieva sa, že takýmto spôsobom mohol byť zistený skutočný páchatel vlámania sa do jeho garáže. Poznamenal, že svedok I. vo svojej výpovedi uviedol zoznam všetkých garáží, ktoré mali byť dňa 30. septembra 2014 vykradnuté. O skutočnosti, že bol s políciou aj v jeho garáži č. XXX svedčí fotodokumentácia doložená v spise. Poukázal na rozpory vo výpovedi svedka, keď uviedol, že na súdnom pojednávaní dňa 30. apríla 2015 svedok I. tvrdil, že jeho garáž vykradnutá vtedy nebola.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Pokiaľ ide o vyššie uvádzanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dôvody dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia spočívajú v chybách právnych a nie skutkových, a to hmotnoprávnych ako aj procesnoprávnych, pričom skutkové okolnosti tak, ako ich uvádza obvinený vo svojom dovolaní nie sú predmetom konania o dovolaní.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, avšak správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že dovolací súd môže skutkový stav hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy aj ich hodnotenie súdmi nižších stupňov. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietky obvineného v jeho dovolaní spochybňujú spôsob a postup hodnotenia dôkazov a z neho vyplývajúceho skutkového stavu súdom prvého stupňa, pričom sa nedotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku, a preto nemôžu zodpovedať dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/. Skutkové okolnosti sa môžu skúmať v rámci obnovy konania, ak by vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por.

V posudzovanom prípade vychádzajú dovolacie námietky obvineného z jeho subjektívneho pohľadu a spochybňujú hodnotenie dôkazov vo veci konajúcimi súdmi, a z tohto dôvodu nezodpovedajú

dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Preto pokiaľ obvinený upozorňoval na nesprávne vyhodnotenie vo veci zadovážených dôkazov (výpoveď svedka U. I. a znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru) a v tejto súvislosti prezentuje iné, podľa jeho názoru správne hodnotenie vykonaných dôkazov, tak je zrejmé, že argumentácia obvineného sa koncentruje iba na revíziu skutkových zistení a záverov súdov nižšieho stupňa, ktorých preskúmavanie je však zo strany dovolacieho súdu vylúčené.

Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie konania obvineného, ktorý po subjektívnej a objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávanú trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom tiež nebolo zistené ani porušenie žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy viažuceho sa k rozhodovaniu o treste, ktoré by bolo podraditeľné pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúceho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto odvolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.